

אלול

מולדו:

יום ג' (בוקר) שעה 10 עם 44 דק', 15 חלקים.

סוזק"ל:

כל ליל ד' ט"ו בו.

AUG.-SEPT. '17		אלול תשע"ז	
23	Wed.		א ב' דר"ח אלול, שופר מיטוואך
24	Thurs.		ב דאנערש.
25	Fri.	ליכט צינדן: 7:21	ג פרייטאג
26	Sat.	מוצש"ק: 8:21	ד פ' שופטים (פ"א) שבת
27	Sun.		ה זונטאג
28	Mon.		ו מאנטאג
29	Tues.		ז דינסטאג
30	Wed.		ח מיטוואך
31	Thurs.		ט דאנערש.
1	Fri.	ליכט צינדן: 7:10 September	י פרייטאג
2	Sat.	מוצש"ק: 8:10	יא פ' כי תצא (פ"ב) שבת
3	Sun.		יב זונטאג
4	Mon.		יג מאנטאג
5	Tues.		יד דינסטאג
6	Wed.		טו מיטוואך
7	Thurs.		טז דאנערש.
8	Fri.	ליכט צינדן: 6:59	יז פרייטאג
9	Sat.	מוצש"ק: 7:59	יח פ' כי תבא, - ח"י אלול - (פ"ג - פ"ד) שבת
10	Sun.		יט זונטאג
11	Mon.		כ מאנטאג
12	Tues.		כא דינסטאג
13	Wed.		כב מיטוואך
14	Thurs.		כג דאנערש.
15	Fri.	ליכט צינדן: 6:47	כד פרייטאג
16	Sat.	מוצש"ק: 7:47	כה פ' נצבים-וילך (פ"ה - פ"ו) שבת
17	Sun.		כו א' דסליחות זונטאג
18	Mon.		כז מאנטאג
19	Tues.		כח דינסטאג
20	Wed.	ליכט צינדן: 6:39	כט ער"ה התשע"ח, ערוב תבשילין מיטוואך
21	Thurs.	ליכט צינדן: 7:39	א תשרי, א' דראש השנה דאנערש.

א' דר"ח, יום ג'.

מתחילין לומר לדוד הוי' אורי, בשחרית אחר שיר של יום, ובמנחה קודם עלינו. מנהגנו באמירת ברכי נפשי ולדוד ה' אורי שלאחרי שיר של יום, שאומרים קדיש רק פ"א לאחרי כל המזמורים.

במשך היום תוקעים להתלמד.

ב' דר"ח יום ד'.

אחר שחרית תוקעים בשופר תשר"ת, תש"ת, תר"ת – (בכל החדש, מלבד ש"ק וער"ה).

ומהיום עד יוהכ"פ אומרים בכל יום ויום במשך היום ג' קאפי תהלים [על הסדר], וביוהכ"פ שלשים וששה קאפי; ט' קודם כל נדרי, ט' קודם השינה, ט' אחר מוסף, וט' אחר נעילה.

ומי שלא התחיל ביום ב' דר"ח יתחיל באותו יום שהוא עומד בו, ואת אשר החסיר ישלים (היום יום א' אלול).

אנשי מעשה נוהגין לבדוק בחדש זה התפילין והמזוזות שלהם. וכל אשר ימצאו בדק בשאר מצות יתקנו.

שופטים ד' בו. [פ"א].

כי תצא י"א בו.

זכר עמלק יש לקרוא פ"א בצירי ופ"ב בסגול בין בשביעי ובין במפטיר (הוראת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו).

(הורה כ"ק אדמו"ר הזקן נ"ע לכתוב בס"ת פצוע "דכא" באלף לבסוף ולא בה"א, וראה הערות כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו במילואים לסי' אוצר הפוסקים אה"ע ח"א, ובסי' המנהגים עמ' 32, וראה גם באגה"ק של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע, ובאגה"ק של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו שנדפסו בקובץ יגדיל תורה גליון ב', ירושלים תשל"ז). [פ"ב].

יום ד' ט"ו בו.

מאה ועשרים שנה להתיסדות ישיבת "תומכי תמימים": יום

א' ט"ו אלול תרנ"ז. התחלת הלימוד בנגלה ודא"ח: יום ד' ח"י אלול תרנ"ז.

כי תבא י"ח בו.

מנהג הקוראים להגביה קולם בפסוק השקיפה (עיי' ירושלמי מעשר שני פ"ה ה"ט), לששי עולה הבעל קורא, ומעצמו, ומברך לפני ולאחרי. [פ"ג-פ"ד].

ח"י אלול.

הוא יום הזך והבהיר בו האיר הקב"ה עולמו בלדת שני המאורות הגדולים: מורנו הבעש"ט הצדיק **רבי ישראל** בהרב ר' אליעזר [נח"ת], ומורנו בעל התניא והשלחן ערוך הצדיק **רבי שניאור זלמן** בהרב ר' ברוך [קה"ת] (סי' השיחות ה'תשי"ג עמ' 188).

נצבים-וילך כ"ה בו. הפטרה: שוש אשיש גוי'.

אין מברכים החדש ואומרים אב הרחמים (שיחת ש"פ נצויי תשי"נ אות י"ד).

(סדר אמירת תהלים כבשבת מברכים), [פ"ה-פ"ו].

מוצש"ק א"א ויהי נועם ואתה קדוש.

סליחות.

סליחות הא' – מתחילין אחר ובסמוך לחצות לילה. בשאר הימים – באשמורת הבוקר.

(הקם באשמורת הבוקר יברך בה"ת קודם הסליחות, ושאר ברכות השחר יכול ג"כ לברך, (אך אם לא שמע קול תרנגול לא יברך "הנותן לשכוי" ואם אינו לובש מנעלים של עור לא יברך "שעשה לי כל צרכי" עד שיאיר היום)).

הש"צ מתעטף בטלית בלא ברכה, ואומ' אשרי, ח"ק. סליחות כנהוג, א"א וידוי (אשמנו בגדנו כו') רק פעם אחת, אין נופלין על פניהם. (ועי' לעיל בצו"ג) ק"ת, האומר סליחות ביחיד לא יאמר י"ג מדות ולא הפיוטים שבלשון תרגום כמו מחי ומסי.

הרבה נוהגין להתענות ביום א' דסליחות.

יום ד' כ"ט בו **ערב ר"ה משנת התשע"ח** הבעל"ט.

בו יום הולדת את כ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק" נבג"מ זיע"א (תקמ"ט).

אבל תוך ז' מותר לילך בו לסליחות.

אומרים תחנון בסליחות אך לא בתפלה. ואין תוקעין בו.

אחר התפלה התרת נדרים ובעשרה, (א"א סדר נזיפה).

הרבה מתענין בו, ובסעודת מצוה יכולין לאכול בלא התרה.

מסתפרין וטובלין במקוה טהרה.

כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו יסד לקיים מגביות ולספק בהרחבה צרכיהם של הזקוקים לסיוע, להוצאות הימים טובים דחדש תשרי (ראה לקו"ש חי"ד ע' 369 ואילך).

עירוב תבשילין. נוטל פת כביצה וכזית מאכל מבושל או צלוי שראוי ללפת הפת, ולכתחלה יקח תבשיל חשוב כגון בשר או דג, ומברך על מצות עירוב, ואומר בדין כו', ומי שאינו מבין לשון ארמי צריך לומר בלשון שהוא מבין, (והמזכה לאחרים חוזר ונוטל העירוב מיד הזוכה ומברך ואומר בדין).

אחר שהניח עירוב מותר לעשות צרכי שבת ביום הששי ב' דר"ה בעוד היום גדול שיהא ראוי ליהנות מהם ביום טוב עצמו, וההטמנה יעשה בזמן שיהא אפשר להתבשל שליש מבעוד יום, וצריך שיהא העירוב קיים עד גמר כל מלאכות שבת.

ונוהגין להניח ככר שלם לעירוב ולוקחין אותו בשבת ללחם משנה, ובסעודה ג' בוצעין עליו.

שכח להניח עירוב בערב יו"ט יכול להניח בין השמשות. (ואם שכח א"א לעשות ביום א' דר"ה וצריך לעשות ש"ח).

לעת ערב לובשין בגדים נאים וחשובים, ויודעים שהקב"ה עושה לנו נס לשפטנו במדת הרחמים. הדין "יחידי" לבאי עולם.

ולשנה טובה נכתב ונחתם לשנת גאולה וישועה אמן:

